

ת"פ 35145/11/13 - מדינת ישראל נגד אסף כהן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 35145-11-13 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרא
נגד
הנאשם
אסף כהן ע"י ב"כ עו"ד אהוד בן יהודה

גזר דין

בכתב האישום הואשם הנאשם בעבירות של גניבה, זיוף בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, איסור הלבנת הון, איסור עשיית פעולה ברכוש אסור, ושימוש בעורמה ותחבולה בניגוד לפקודת מס הכנסה.

לאחר שמיעת הוכחות בתיק, ולאחר שנקבע כי אין די בעדותה של המומחית להשוואת כתבי יד של מז"פ, הורשע הנאשם רק בזיוף 7 שיקים שעליהם נמצאות גם ט.א. של הנאשם, ונקבע כי הוא זייף 7 שיקים בסכום כולל של 409,186 ₪, שמתוכם התקבלו בפועל 312,000 ₪, ואילו 2 שיקים נוספים, האחד ע"ס 81,000 ₪ והשני ע"ס 15,000 ₪, לא נפרעו.

בנוגע ליתר עשרות השיקים שנטען כי הנאשם זייף אותם, אף שקיים חשד כבד כי ידו של הנאשם בזיופים, הוא זוכה בנוגע ליתר השיקים מחמת הספק, וכן זוכה מכל יתר העבירות, ובסופו של דבר הורשע בעבירות של זיוף בנסיבות מחמירות לפי סע' 418 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וסיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סע' 415 סיפא בצירוף סע' 31 לחוק העונשין, ככל שהדבר מתייחס ל-7 השיקים הללו.

הפרשה החלה כאשר בשנים 2008 - 2009 וכן 2011 - 2013 נהגו חברות שונות לשלוח שיקים לספקים באמצעות רשות הדואר, ולאחר שהתברר כי השיקים לא הגיעו ליעדם, הוברר מול סניפי הבנקים בהם התנהלו חשבונות המתלוננים שאמורים היו לקבל את השיקים, כי השיקים זויפו בכך שבכל שיק שונה שם המוטב לשמות של בעלי חשבון בסניפים שבהם נפרעו השיקים, ושלא היו מוכרים למתלוננים.

אלה הם "אנשי הקש" בפרשה.

זהותם של הגנבים של השיקים מסניפי הדואר לא התגלתה, כמו כן החקירה לא הצליחה לגרום להעמדה לדין של "אנשי הקש", ושל האנשים שקיבלו את הכספים תמורת השיקים שהופקדו בחשבונם של אותם "אנשי הקש".

לא הוכח כי הנאשם קיבל את תמורת השיקים שזייף ואלה נפרעו לחשבונם של "אנשי הקש", ולא הוכח גם שגנב את השיקים, ולכן הורשע כאמור הנאשם רק בזיופם של אותם שבעה שיקים מתוך ערימת השיקים שנחשד בזיופם, כאשר בנוסף לעדותה של המומחית להשוואת כתבי יד היו גם ראיות נוספות.

כמו כן, מאחר שברור שהשיקים זוייפו כדי שיופקדו בבנקים ותמורתם תתקבל, הורשע הנאשם בסיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בכך שסייע למי שקיבל את הכספים, לקבלם במרמה תמורת השיקים המזוייפים.

לחובת הנאשם הרשעות בגין עבירות בניגוד לפקודת מס הכנסה וחוק מע"מ.

עקב קריסת עסקיו הוכרז הנאשם כפושט רגל, וניתן נגדו צו כינוס. הוא נשוי ואב לשלושה, אשתו חולה במחלה הטרשת הנפוצה ובנו סובל מקשיי קשב וריכוז. אשת הנאשם כתבה מכתב לבית המשפט, ותיארה את החיים הקשים עקב מחלתה, הליקוי של בנם וקריסת עסקיו של הנאשם, והסניגור ביקש להסתפק בהטלת מאסר מותנה ולכלל היותר במאסר בעבודות שירות.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל.

על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בתוך מתחם העונש ההולם יש לגזור את העונש הראוי, תוך התייחסות לתכנון שקדם לביצוע העבירה, לחלקו של הנאשם, לנזק שנגרם מביצוע העבירה, נסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, ויכולתו להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשיו, ביכולתו להימנע מהמעשה ובמידת האלימות שהופעלה.

כמו כן יש להתחשב בהשלכות העונש על הנאשם ומשפחתו.

אף שלכאורה מדובר "רק" בזיוף 7 שיקים, אין אפשרות להתעלם מהנסיבות האופפות את הפרשה.

מדובר בקבוצת אנשים שהחקירה לא הצליחה לגלותם, שהתחלקה לגנבים שגנבו מסניף הדואר שיקים, לזייפנים מסוגו של הנאשם שזייפו את השיקים ע"י שינוי שם מוטב או שינוי סכומים, "אנשי קש" שבחשבונם הופקדו השיקים והם גבו את תמורתם ומקבלי הכספים שהוצאו במרמה עקב זיוף השיקים.

אין ראייה לחלקו של הנאשם כעברין עיקרי בפרשה, אולם ברור שהוא מהווה חוליה בלתי מבוטלת בשרשרת העבריינות. נכון שניתן לטעון כי הזיופים אינם מתוחכמים וניתן היה לעשותם באמצעות אדם אחר ולא דווקא ע"י הנאשם, אולם עובדה היא שהנאשם רתם עצמו בלב חפץ לזיוף השיקים.

אין מדובר בארוע בודד וחד פעמי, אלא במספר שיקים שבמועדים שונים, על פני תקופה של 4 חודשים, זוייפו ע"י הנאשם, והופקדו ע"י אחרים בבנקים השונים ותמורתם נגבתה.

לפיכך איני מקבל את הטענה שניתן להסתפק בהטלת עונשים שאינם מאסר בפועל.

ניתן לקבוע כי מתחם הענישה, בהתחשב בסכומים הגבוהים של השיקים, בתקופה שהענין נמשך ובהיות הנאשם חולייה בשרשרת העבריינית של הקבלה במירמה של סכומי הכסף תמורת השיקים המזוייפים, הרי מתחם הענישה אמור לנוע בין שנת מאסר בפועל לשלוש שנים מאסר בפועל. לכאורה זיוף כל שיק מהווה ארוע נפרד, אולם יש לראות את הפרשה כפרשה כוללת אחת במסגרת מסכת הגניבות והמרמה המתמשכת על פני תקופה ועל פני עשרות רבות של שיקים

שלגבי 7 מהם בלבד הורשע הנאשם, לכן מתחם הענישה יהיה אחד לגבי כל הפרשה בכללותה.

אין ראייה לגבי הסכומים שקיבל הנאשם תמורת השתתפותו במסכת העבריינית וזיוף השיקים על ידו, החקירה לא העלתה אלו סכומים הגיעו לידי, למרות שברור שאין מדובר בעשיית פעולות לשם שמיים בלבד.

לפיכך מדובר בעבירה כלכלית שכרגיל יש להטיל בגינה עונש מאסר בפועל, בצירוף עונש של קנס כספי גבוה, משום שהכוונה היתה להפיק רווח כספי, וכן היה מקום לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי בגין הכספים שנמשכו שלא כדין.

לאור מצבו הכלכלי של הנאשם כאשר הוא מוכרז כפושט רגל, אין טעם להטיל עליו עונשים כספיים או לחייבו בפיצוי כאשר ברור שלא יוכל לעמוד בהם ועל כן הענישה היחידה שבאה בחשבון לגביו היא מאסר בפועל ולא ניתן לאזן חלק ממנה בהטלת קנס כספי גבוה.

לאור זאת אני גוזר על הנאשם עונש כולל של 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 11.11.13 עד 9.12.13.

כמו כן אני מטיל עליו שנה מאסר ע"ת שלא יעבור תוך 3 שנים עבירה של זיוף מסמך או עבירה של קבלת דבר במרמה או סיוע לעבירה זו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.

צ' גורפינקל, שופט בכיר